

Belangen

Samenwerken met de 'boze' buitenwereld of jezelf terugtrekken in je eigen 'veilige' landje. Ik kruiste er afgelopen

weekend in het programma *WNL op zondag* in het kader van de Europese verkiezingen de degens over met PVV-leider Geert Wilders. We werden het – zoals te verwachten was – niet eens. Niet over het belang van de Europese Unie, niet over de nutteloze en beschadigende stickeractie van de PVV richting Saudi-Arabië, maar teleurstellend genoeg ook niet over het belang van het nieuwe handelsakkoord tussen de EU en de VS, waarvoor deze week een nieuwe onderhandelingsronde is gestart.

Deze zogenoemde TTIP biedt de EU bijzondere kansen: om de economie en de werkgelegenheid te laten groeien; om de strategische band tussen de VS en de EU te versterken in een tijd van toenemende internationale onrust; om de hoge standaarden van de VS en de EU als het bijvoorbeeld gaat om milieu en gezondheid tot wereldnormen te maken in een wereld waarin China, India en anderen in opmars zijn; en

om grootbedrijf én mkb nieuwe marktperspectieven te bieden doordat hoge tarieven, kostbare doublures in testvoorschriften en irrationele verschillen in productvoorschriften worden weggenomen.

En het allerbelangrijkste: juist doordat de EU als blok een gelijkwaardige onderhandelingspartner vormt voor de Verenigde Staten, zijn we in staat onze belangen te bewaken en tot een akkoord te komen dat écht in ons voordeel is. Kom daar maar eens om als je het in je eentje als David tegen Goliath zou moeten opnemen, een perspectief dat de PVV-leider blijkbaar aanspreekt.

Nederland heeft van oudsher een traditie van handel en samenwerking tot ver over onze landsgrenzen. Het is een traditie die ons land gedefinieerd heeft en waar we nog altijd, elke dag, de vruchten van plukken. Handel en samenwerking met andere landen, óók als ze cultureel van je verschillen: Hollandser kun je het bijna niet krijgen.

Bernard Wientjes
Voorzitter VNO-NCW

Asscher slaat door over arbeidsmigratie

- Misstanden moeten uitgebannen
- Bedrijfsleven al goed op weg
- Geen extra regels, wél handhaving

Ondernemers zijn slecht. Althans volgens Lodewijk Asscher dan, de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Want het wemelt in Nederland van de ondernemers die de regels voor grensoverschrijdende arbeid aan hun laars lappen. Of met sluwe constructies ontwijken. Dat zegt hij in een ingezonden brief in *de Volkskrant* en *The Financial Times*. Gelijk loon voor gelijk werk moet daarom een Europese topprioriteit worden, zegt de minister. Natuurlijk zitten er aan het vrij verkeer van werknemers binnen de EU voordelen, vindt Asscher, maar de nadelen worden onderschat. Er moeten nieuwe Europese regels komen om de uitwassen van het vrij verkeer van werknemers aan te pakken. Om uitbuiting te bestrijden en eerlijk werk voor een fatsoenlijk loon te bevorderen. Wat ontbreekt in het verhaal van minister Asscher is het economische belang van arbeidsmigranten. Voor individuele bedrijven, maar ook voor Nederland als geheel. Diverse onderzoeken uit de afgelopen jaren bevestigen dat zij zorgen voor economische groei en daarmee werkgelegenheid. Natuurlijk is het goed is dat de bewindsman

bij zijn Europese collega's aandacht vraagt voor de oneigenlijke ontwikkeling dat mensen uit Oost-Europa hier onder het minimumloon of illegaal werken. Want dat moet worden gestopt. Dat vinden werkgevers ook. Maar het helpt niet om dan nog meer en nieuwe regels in te voeren. Of een muur om Nederland heen te zetten. Wat wél helpt is handhaven van de regels die er nu al zijn. Ondanks alle goede voornemens van de minister ontbreekt het daaraan nog steeds.

Wat ook in het verhaal van minister Asscher ontbreekt, is dat het Nederlandse bedrijfsleven wel concurrerend moet blijven. De verschillen in arbeidsvoorwaarden en beloning in Europa zijn groot. Daar kun je je ogen voor blijven sluiten. Verstandiger is om dat niet te doen en kritisch te kijken of Nederlandse cao's nog wel voldoende aanpassingsvermogen hebben. En of ons stelsel van sociale zekerheid nog wel voldoet. Het bedrijfsleven is er niet op uit regels te overtreden. Dat blijkt ook wel uit de initiatieven die al zijn genomen om misstanden te voorkomen, zoals het tegengaan van malafide uitzendbureaus. Help het bedrijfsleven dan liever. Dat betekent ook behoud van werkgelegenheid. Juist de minister die daarover gaat, zal dit toch als muziek in de oren moeten klinken. ■

www.vno-ncw.nl/arbeidsmigratie

Zzp-aanpak kabinet treft iedereen en lost niets op

- Kabinet wil aanpak schijnzelfstandigen
- Maar aanpak raakt ook de grote groep echte zelfstandigen

Wie de tranentrekkende verhalen gelooft die met regelmaat in de media opduiken over zelfstandigen zonder personeel (zzp'ers), kan bijna niet anders dan geloven dat het slecht is gesteld met het gros van deze groep ondernemers in Nederland. Velen van hen zouden – daartoe voor het blok gezet door hun werkgever – hun zekere bestaan als werknemer hebben verruild voor het onzekere en afhankelijke bestaan van een 'zelfstandig' ondernemer. Dergelijke schijnzelfstandigen zijn het kabinet een doorn in het oog. Het zint dan ook op maatregelen om aan die praktijk een einde te maken. Maar wat het kabinet nu van plan is, voelt nog het meeste aan als schieten met een kanon op een mug. Onder het mom van het aanpakken van uitwassen, wordt een complete groep geraakt. Een groep van wie het overgrote deel bewust zelf voor het ondernemerschap heeft gekozen. Met de Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) die in 2005 werd ingevoerd, hebben opdrachtgevers en opdrachtnemers een middel in handen om te beoordelen hoe de arbeidsverhoudingen liggen en waar (dus) sociale premies en dergelijke moeten worden ingehouden. Maar er is wel controle nodig om te beoordelen of de feiten en omstandigheden waaronder de werkzaamheden worden uitgevoerd, in lijn zijn met wat er in de VAR is voorgespiegeld. En daar ontbreekt het nu aan. Het is de vraag of de VAR-webmodule die het kabinet volgend jaar wil invoeren (zie het artikel op pagina 22 en verder), wél de oplossing is. Vanaf dat moment moeten zzp'ers voor elke opdracht via het web een nieuwe VAR aanvragen. De nieuwe aanpak betekent vooral een flinke hoeveelheid extra rompslomp, terwijl er aan het eigenlijke probleem, het gebrek aan controle, niets verandert. Niet doen dus. ■

www.vno-ncw.nl/arbeidsmarkt

WANDELGANGEN

SCHRAPPEN IN EUROPESE ARBO-DETAILS

VVD-Kamerlid Sjoerd Potters wil dat minister Asscher van Sociale Zaken en Werkgelegenheid het schrappen van 'gedetailleerde' Europese arboregels op de agenda van de nieuwe Europese Commissie krijgt. Hij noemt als voorbeeld de voorschriften voor schoenen op oneffen vloeren. 'Het type profiel, de hoogte van de hak: het wordt allemaal in Brussel bepaald.' Wat Potters betreft moet Brussel zich in dit voorbeeld beperken tot het voorschrift dat moet worden voorkomen dat mensen op de werkvloer uitglijden. 'Werkgevers en werknemers kunnen dan vervolgens afspraken maken over hoe dat precies moet worden geregeld.' Volgens PvdA-Kamerlid John Kerstens maakt Potters een 'karikatuur' van de Europese arboregels. 'Elk jaar sterven er nog drieduizend mensen op of door hun werk, dus het belang van goede regels staat buiten kijf.'

DIJKSTRA

Potters veegt vloer aan

WANDELGANGEN

CDA: HANDEN AF VAN ONS PENSIOEN

De Europese Commissie moet zich niet met onze pensioenen bemoeien, vindt CDA-Kamerlid Pieter Omtzigt. Op zijn voorstel trekt de Tweede Kamer een zogenoemde gele kaart voor de commissie. Als genoeg andere nationale parlementen dat voorbeeld volgen, moet de commissie haar pensioenplannen in heroverweging nemen.

Omtzigt wil niet dat de commissie zich bemoeit met zaken als de governance van pensioenfondsen en het pensioenoverzicht dat werknemers krijgen (tot zelfs de lettergrootte aan toe). De commissie maakt het ook mogelijk dat pensioenfondsen makkelijker kunnen verhuizen naar landen met minder toezicht. Omtzigt roept zijn collega-Kamerleden op om hun collega's in de Europese fracties te vragen ook de gele kaart te trekken. Daar hebben ze nog tot 29 mei voor.

DIJKSTRA

Omtzigt: buitenspel

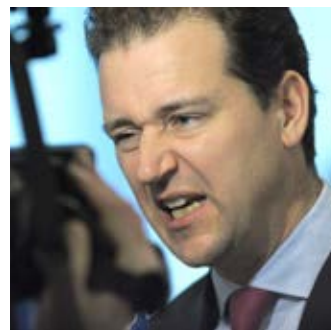
WANDELGANGEN

ASSCHER GAAT NAMEN NOEMEN

Minister Asscher van Sociale Zaken en Werkgelegenheid wil *naming and shaming* invoeren voor bedrijven die zich schuldig maken of hebben gemaakt aan discriminatie. 'Ik wil dat bij veel meer inspectiezaken toepassen', zegt hij. Zo is het ook de bedoeling om naming and shaming toe te passen bij de Wet aanpak schijnconstructies. Volgens Asscher kan deze methode een groter effect hebben dan het

geven van een boete. Bovendien wil hij door het benoemen van de 'rotte appels' ook recht doen aan bedrijven die het wél goed doen.

Asscher gaat daarmee tegen het advies van de Sociaal-Economische Raad in. Die vindt dat openbaarmaking door het College voor de Rechten van de Mens genoeg is. In reactie op het advies over de aanpak van discriminatie op de werkvloer gaf de minister verder aan dat de rijksoverheid vanaf volgend jaar geen zaken meer doet met bedrijven die de afgelopen vier jaar zijn veroordeeld voor discriminatie. Lopende contracten zullen worden verbroken.

DIJKSTRA

Asscher: schandpaal

Nieuwe eurocommissaris: best belangrijk

- Nederlandse kandidaat ook belangrijk voor Nederlandse economie
- Stuur geen dinosaurus of dossiertijger, maar een kampioenenmaker

Wie gaat de macht in de EU controleren? Daar gaat het om tijdens de verkiezingen voor het Europees Parlement. Maar tegelijk gaat het er deze weken om wie die macht gaat vormen. Wie wordt het nieuwe bestuur van de EU, wie worden de nieuwe eurocommissarissen, wie gaan de wetten en regels bedenken en doorvoeren? Nederland heeft daar een vinger in de pap aangezien elke lidstaat een eurocommissaris levert. De regering moet goed nadenken wie zij steunt. Want behalve een onderdeel van Europa, wordt het een vertegenwoordiger van het Nederlandse gedachtegoed over de EU. Parallel aan – en misschien ook wel in de schaduw van – de verkiezingen voor het Europees Parlement, wordt ook het team van eurocommissarissen vernieuwd. Dat gebeurt in een wat ondoorzichtige procedure. Voor het eerst wordt de voorzitter (nu Barroso) door het parlement voorgedragen. Maar het zijn de lidstaten die beslissen en zij mogen deze voordracht nog naast zich neerleggen. Deze nieuwe voorzitter, waarvoor nu ook de campagne in volle gang is, kiest na gesprekken met de lidstaten zijn team van commissarissen. Europa wil groei, banen, innovatie en zo kunnen nog wel een paar A4'tjes volgeschreven worden. Dat kan alleen met een ploeg eurocommissarissen die van de EU een economische kampioen wil maken. Dan zit niemand te wachten op een afgevaardigde die nog een baantje verdient als beloning voor zijn diensten in Nederland. Of een dossiertijger die zijn stokpaardjes niet los kan laten. Net zo goed als om de portefeuille moet het gaan om de persoon. Een kandidaat met ervaring die ook goed kan omgaan met zijn collega's en niet te beroerd is om af en toe wat te polderen in dienst van het grote geheel, kan voor de Nederlandse economie meer betekenen dan de som van Brussel + Den Haag. ■

www.vno-ncw.nl/europa

WANDELGANGEN

FRAUDEAANPAK: ROEIEN MET DE HUIDIGE RIEMEN

Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie is voorlopig niet van plan om een fraudecommissaris of een nationaal anti-fraudebureau in het leven te roepen. Daarmee reageert hij op verzoeken van respectievelijk D66 en de SP. D66-Kamerlid Magda Bernds wil dat een fraudecommissaris de middelen krijgt om fraude in Nederland integraal aan te pakken. Dat is nu lastig omdat de verantwoordelijkheid bij verschillende ministeries ligt. Sharon Gesthuizen van de SP vindt dat de bestrijding van fraude, die bedrijven en burgers volgens haar miljarden kost, te weinig prioriteit heeft en dat de pakkans voor fraudeurs 'vrijwel nihil' is. In plaats van verder 'voortmodderen' wil zij een instantie naar Brits voorbeeld (National Fraud Authority).

Opstelten ziet geen directe toegevoegde waarde. Eerst moeten maar eens de vruchten worden geplukt van wat er de afgelopen tijd allemaal in gang is gezet, stelt hij. In het kader van een 'rijksbrede anti-fraudestrategie' moet vanaf eind dit jaar alle wet- en regelgeving beter worden getoetst op fraudebestendigheid. Overheids- en opsporingsdiensten gaan beter samenwerken. Daar ziet Opstelten meer in dan in het oprichten van een extra overheidsdienst.

DIJKSTRA

Bernds: anti-versnippering

BZW

Stop eens met jojo-beleid

Een typisch voorbeeld van jojo-beleid uit de regio. Ondernemers in Zuidoost-Brabant wachten al jaren op completering van de Ruit: de sluiting van het wegennet rond Eindhoven-Helmond. Nu nog wordt Brainport - de technologische motor van ons land - alleen aan één kant goed ontsloten. De Ruit zorgt ervoor dat dit ook aan de andere kant gebeurt. Na twintig jaar sleuren door het bedrijfsleven en de provincie staan de betrokken gemeentecolleges vorig jaar eindelijk achter het plan. De afspraken zijn gemaakt, het geld is beschikbaar en de procedures bijna klaar. De Ruit kan van start. Maar u voelt hem al aankomen. De Ruit kan helemaal niet van start. Want na de laatste gemeenteraadsverkiezingen zien sommige colleges er anders uit en draaien zij 180 graden om. 'Ja, wij steunden de Ruit, maar nu niet meer.' Nog los van de argumenten vóór of tegen is dit jojo-beleid van de bovenste plank. De onbetrouwbare overheid. Door het intrekken van eerdere toezeggingen maakt de politiek zich ongeloofwaardig en wordt de groei van Brainport ernstig geschaad. Het gebeurt in Brabant, maar deze verhalen komen ook uit andere delen van ons land. Hoe kan het bedrijfsleven het verdienmodel van de BV Nederland met inkomsten voeden als het aan bestuurlijke kant zo wordt tegengewerkt? Lokale politici leren blijkbaar veel van hun landelijke leiders. Want ook op nationaal niveau is de jojo weer helemaal in zwang. Het topsectorenbeleid wordt ingezet, maar niet doorgezet. Nederland wil duurzame energie, maar het verzandt in discussies. En zo zijn er meer dossiers waar we vaak één stap vooruit zetten, maar vervolgens weer één of twee stappen terug. Het Nederlandse bedrijfsleven in alle regio's kan alleen presteren als de overheid betrouwbaar is en een consistent langetermijnbeleid voert. Daarvan zijn we verder weg dan ooit. Door angst voor de kiezer regeert de korte termijn. Door angst om maatregelen te nemen, plakken we weer pleisters. En omdat we niets willen inleveren, vinden we veel dingen belangrijk, maar niet urgent. Terwijl de burens laten zien hoe het wel moet. In Duitsland worden wél consistent langetermijnbeslissingen genomen. Daar wordt wél consistent industriebeleid gevoerd. En met succes. Landelijke politici moeten een voorbeeld zijn voor lokale politici. En omgekeerd moeten lokale politici hun landelijke kopstukken met mooie cases inspireren. Daarvoor moeten zij oude dingen durven loslaten. De jojo is namelijk een kinderspeeltje uit een héél ver verleden.

Peter Struik

Voorzitter Brabants-Zeeuwse Werkgeversvereniging (BZW)

Forum op de tablet mis 'm niet

- Frans Timmermans: 'Voor Europa moeten we willen knokken'
- Forum onderzoek: ondernemers weten wat ze willen van Europa
- Vijf lijsttrekkers over hun beloftes aan ondernemers

- Hans Wijers zoekt iconen voor Nederland: 'De kaarten worden nú geschud'
- Energieakkoord op het spel. Vechten tegen windmolens: briesje of stormkracht?
- Illegale cabotage: van de weg gedrukt door buitenlandse trucks

- Geen moetje maar een must: tempo maken met topvrouwen
- Slimme technologie heeft toekomst. Nederland als proeftuin voor hoogstandjes
- De boemerang van social return: werk voor de een is ontslag voor de ander

NEEM NU EEN GRATIS ABONNEMENT OP OPINIEBLAD FORUM!
DOWNLOAD DE APP IN DE APP STORE OF GOOGLE PLAY STORE